

ตรวจเอกสาร

วาสนา (2548) ได้รายงานการปลูกยางของเกษตรกรในประเทศไทยไว้ดังนี้

การปลูกยางของเกษตรกรในประเทศไทย

ฤดูต้นฝน เริ่มปลูกยางได้ตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์จนถึงเดือนเมษายน ขึ้นอยู่กับเวลาที่มีฝนตกครั้งแรกและปริมาณการกระจายตัวของฝนในแต่ละพื้นที่ ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ นครราชสีมา จะปลูกยางในเดือนกุมภาพันธ์ เพราะว่ามีฝนตกในเดือนนี้ ซึ่งเรียกว่า ฝนชะช่อมะม่วง โดยทั่วไปปริมาณฝนชะช่อมะม่วงนี้จะเพียงพอสำหรับการงอกและการเจริญเติบโตของต้นยางในระยะแรกๆ ได้ และในเขตพื้นที่เหล่านี้จะมีฝนอีกในเดือนมีนาคมและเมษายน ซึ่งเพียงพอต่อการเจริญเติบโตของยางจนถึงเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวผลผลิตยางประมาณเดือนพฤษภาคม

สำหรับทางภาคเหนือตอนล่าง เช่น จังหวัดเพชรบูรณ์ สุโขทัย และภาคกลาง เช่น นครสวรรค์ สระบุรี ลพบุรี จะปลูกยางในเดือนเมษายน เพราะรอฝนวันสงกรานต์ และเก็บเกี่ยวผลผลิตยางประมาณเดือนกรกฎาคม หรือเดือนสิงหาคม

จะเห็นได้ว่าการปลูกยางในฤดูต้นฝนนั้นระยะเวลาเก็บเกี่ยวอาจมีปัญหาเรื่องฝนที่ตกได้ ดังนั้น การลดความชื้นในเมล็ดงาให้เหลือน้อยประมาณ 11 เปอร์เซ็นต์ จึงมีความจำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะงาคำหรือน้ำตาลแดง ถ้ามีความชื้นสูงจะทำให้ค่ากรด (acid value) ในเมล็ดสูง ทำให้เมล็ดมีกลิ่นกรด เมื่อนำมาบริโภคมักจะมีกลิ่นเหม็น

ฤดูปลายฝน เริ่มปลูกยางได้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม เช่น ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี จะปลูกยางในเดือนกรกฎาคม จังหวัดราชบุรี สุพรรณบุรี และบางจังหวัดทางภาคเหนือตอนล่าง เช่น พิชญ์โลกจะปลูกยางในเดือนสิงหาคม สำหรับการเก็บเกี่ยวผลผลิตยางจะเก็บเกี่ยวช่วงปลายฝนประมาณเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ดังนั้นเมล็ดงาจากฤดูปลูกนี้จะมีคุณภาพดีกว่างาต้นฝน

สำหรับเดือนพฤษภาคมและมีุนายนนั้น พื้นที่ส่วนมากจะมีฝนตกหนักและตกติดต่อกันเกือบทุกวัน จึงไม่เหมาะสำหรับปลูกยาง เพราะงาไม่ชอบน้ำมาก ถ้ามีน้ำมากจะมีโรคเกิดขึ้นกับต้นยางหลายชนิด เช่น โรครากเน่า โรคโคนเน่า หรือโรคทางใบต่างๆ

ฤดูแล้ง หมายถึง ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม สามารถปลูกยางได้ถ้ามีแหล่งน้ำที่จะให้กับงา ข้อควรระวังสำหรับการปลูกยางในฤดูแล้งคือ ถ้าปลูกในเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคมซึ่งจะมีอุณหภูมิต่ำ ถ้าอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส จะทำให้งาออกช้า อาจใช้เวลานาน 15-20 วันจึงออก และเปอร์เซ็นต์การงอกอาจลดลงเล็กน้อย การเจริญเติบโตในระยะแรกจะค่อนข้างช้ามาก

ดิน ดินที่เหมาะสมกับการปลูกงาควรเป็นดินที่มีการระบายน้ำได้ดี เช่น ดินร่วนปนทราย ดินร่วน ความเป็นกรดและด่างของดิน (pH) ประมาณ 6.0-8.0 ดินควรมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ถ้าปลูกในดินเหนียวควรรองปลูก เพื่อให้มีการระบายน้ำได้ดี และป้องกันไม่ให้ระดับน้ำในดินเป็นอันตรายต่อโคนต้นงา

การเตรียมดิน

การเตรียมดินเป็นปัจจัยแรกที่มีความสำคัญในการช่วยให้เมล็ดงางอกได้ดี เนื่องจากเมล็ดงามีขนาดเล็ก จึงต้องมีการเตรียมดินที่ดี และช่วยลดวัชพืชด้วย

การเตรียมดินที่ดี หมายความว่า ควรมีการไถดินอย่างน้อย 1 ครั้ง และมีการพรวนดินอีก 1 ครั้ง การพรวนดินจะช่วยให้พื้นที่แปลงปลูกมีความสม่ำเสมอ ไม่สูงๆ ต่ำๆ ดินเก็บความชื้นได้ดี เมล็ดงาออกพ่นดินได้ง่าย และมีจำนวนต้นต่อพื้นที่สม่ำเสมอ ส่งผลให้มีการเจริญเติบโตดี และมีอายุเก็บเกี่ยวใกล้เคียงกันทั้งแปลง ถ้ามีฝนตกหนักก็จะช่วยลดไม่ให้มีน้ำขังเป็นหย่อมๆ

วิธีการปลูก

การปลูกแบบหว่าน เป็นวิธีการที่เกษตรกรทั่วไปปฏิบัติอยู่ การปลูกแบบหว่านนี้จะทำให้การเข้าไปทำงานในแปลงปลูกไม่สะดวก เกษตรกรจะใช้เมล็ดปลูกต่อไร่จำนวนมากเพื่อให้ได้ต้นงาที่มาก วัตถุประสงค์เพื่อต้องการคลุมหญ้า ซึ่งมีผลให้ขนาดลำต้นของงาเล็กและจำนวนฝักต่อต้นน้อย

การปลูกเป็นแถว การปลูกเป็นแถวเป็นวิธีการที่จะทำให้การเข้าไปทำงานในแปลงงาได้สะดวก การปลูกเป็นแถวมี 2 แบบ คือ

1. ปลูกเป็นแถวในพื้นที่ราบ ไม่มีการยกร่อง โดยใช้ระยะปลูก 50-75 เซนติเมตร เมื่องาอายุประมาณ 35-40 วัน ควรกำจัดวัชพืช ถ้าใช้แรงงานคนหาหญ้าควรพูนโคนแถวที่ปลูกงาด้วย ในกรณีที่ใช้รถกำจัดวัชพืชก็จะเป็นการยกร่องแปลงไปด้วย

2. ปลูกเป็นแถว โดยการยกร่อง ใช้ระยะห่างระหว่างแถวเท่ากันคือ 50-75 เซนติเมตร การปลูกแบบยกร่องและการปลูกงาเป็นแถวโดยไม่ยกร่อง เมื่อกำจัดวัชพืชและพูนโคนแถวที่ปลูกงานี้ ข้อดีคือ ช่วยให้ต้นงาอยู่ในดินได้ดี ถ้าพื้นที่ที่มีฝนตกชุกจะช่วยให้ต้นงาอยู่เหนือระดับน้ำได้

อัตราเมล็ดต่อไร่

การปลูกแบบหว่าน แนะนำให้ใช้เมล็ด 1.0-1.5 กิโลกรัมต่อไร่

การปลูกเป็นแถว ถ้าใช้ระยะห่างระหว่างแถว 50 เซนติเมตร ควรใช้เมล็ดประมาณ 85 เมล็ดต่อความยาวแถว 1 เมตร หรือประมาณ 1 ซ่อนชาปาดพอดีต่อความยาวแถว 10 เมตร ถ้าใช้ระยะปลูกระหว่างแถว 75 เซนติเมตร ควรใช้เมล็ด 100 เมล็ดต่อความยาวแถว 1 เมตร หรือประมาณ 1 ซ่อนชาเต็มต่อความยาวแถว 10 เมตร

การปลูกเป็นแถวโดยใช้เครื่องปลูกที่ติดกับรถแทรกเตอร์หรือรถไถเดินตาม ใช้เมล็ดประมาณ 800 กรัม (8 ชีด) - 1.0 กิโลกรัม

ศรเวทย์ (2545) รายงานไว้ว่าการออกแบบเครื่องหยอดเมล็ดข้าวแบบพวงรตแทรกเตอร์ ขนาด 75 แรงม้า โดยพัฒนาอุปกรณ์หยอดแบบเพลากลม เจาะรูลึก 19.0 x 11.5 มิลลิเมตร แบบ 5, 6 และ 7 แถว และมีอุปกรณ์ปาดเมล็ดแบบแผ่นยาง เพื่อเปรียบเทียบการทำงาน โดยพิจารณาถึง เปอร์เซ็นต์การแตกหักของเมล็ด และอัตราการหยอด จากการทดสอบที่ความเร็วของเพลาลูกหยอด 50, 60, 70, 80, 90, 100 และ 110 รอบต่อนาที พบว่าอุปกรณ์หยอดข้าวแบบ 5 แถว มีอัตราการแตกหักของเมล็ดเฉลี่ย 1.57- 2.80 เปอร์เซ็นต์ โดยจะมีการแตกหักลดลงเมื่อความเร็วรอบสูงขึ้น อัตราการหยอดข้าว 184-324 กรัมต่อนาที โดยมีอัตราการหยอดสูงขึ้นเมื่อความเร็วรอบสูงขึ้น อุปกรณ์หยอดข้าวแบบ 6 แถว มีอัตราการแตกหักของเมล็ดข้าวเฉลี่ย 1.97-3.19 เปอร์เซ็นต์ โดยมีการแตกหักลดลงเมื่อความเร็วรอบสูงขึ้น อัตราการหยอดข้าว 154 – 305 กรัมต่อนาที โดยมีอัตราการหยอดเพิ่มขึ้นเมื่อความเร็วรอบสูงขึ้น อุปกรณ์การหยอดเมล็ดข้าวแบบ 7 แถว มีอัตราการแตกหักของเมล็ดเฉลี่ย 0.70-2.09 เปอร์เซ็นต์ โดยมีการแตกหักลดลงเมื่อความเร็วรอบสูงขึ้น และมีอัตราการหยอด 183- 333 กรัมต่อนาที โดยมีอัตราการหยอดเพิ่มขึ้น เมื่อความเร็วรอบของลูกหยอดสูงขึ้น เมื่อพิจารณาถึงการใช้เครื่องหยอดเมล็ดข้าว อัตราการแตกหักของเมล็ดข้าวจากการทดสอบทั้งหมดนี้ (ไม่เกิน 3.2 เปอร์เซ็นต์) ก็เป็นเกณฑ์ที่สามารถยอมรับในการใช้งานได้ อุปกรณ์เปิดร่องมี 2 แบบ คือแบบขาไถตรง สำหรับพื้นที่ที่เตรียมดิน และแบบไถจาน สำหรับพื้นที่ที่มีเศษหญ้า การขับเพลาลูกหยอด โดยการหมุนของล้อพื้นแบบมีสันรอบ และถ่ายทอดกำลังโดยระบบเฟืองโซ่ อุปกรณ์กลบร่องแบบใบกวาด 2 ข้าง

จากการทดสอบเครื่องหยอดเมล็ดพืชแบบ 7 แถว ในแปลงทดลองขนาดต่างๆ 4 แปลง พบว่าเครื่องหยอดเมล็ดพืชสามารถทำงานได้ 2.2-5.0 ไร่ต่อชั่วโมง โดยจะทำงานได้เร็วในพื้นที่ขนาดใหญ่ นอกจากนี้แล้วความสามารถในการทำงานยังขึ้นอยู่กับความชำนาญของผู้ขับรถแทรกเตอร์ อัตราการหยอดเมล็ด 10.0 – 13.6 กิโลกรัมต่อไร่ และมีประสิทธิภาพการทำงานในพื้นที่ 79.5 – 83.0 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเครื่องหยอดแบบ 7 แถว และ 11 แถว ในแปลงทดลองเดียวกัน พบว่าเครื่องหยอด 7 แถว และ 11 แถว มีความสามารถในการทำงาน 5.54 และ 6.62 ไร่ตามลำดับ และมีประสิทธิภาพเชิงพื้นที่ 79.5 และ 82.3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ